

φασαρία

φασαρία, η, ουσ. [<ιταλ. fassaria], η φασαρία· δυσάρεστη, ενοχλητική, φορτική ασχολία: «φτιάχνω το φράχτη της αυλής μου κι αν δεν τελειώσω μ' αυτή τη φασαρία που καταπιάστηκα, δε θα μπορέσω να 'ρθω»·

- γίνεται φασαρία, γίνεται κάποιο επεισόδιο, κάποιος καβγάς: «αρπάχτηκε χωρίς λόγο μ' έναν άγνωστο κι έγινε φασαρία». (Λαϊκό τραγούδι: κάτω στα λεμονάδικα **έγινε φασαρία**, δυο λαχανάδες πιάσανε και κάναν' την κυρία)·

- γίνονται φασαρίες, γίνονται δυναμικές αναμετρήσεις ανάμεσα σε δυο ομάδες ανθρώπων, που προξενούν θόρυβο και αναστάτωση, γίνονται επεισόδια: «τις πιο πολλές φορές κατά τη διάρκεια των φοιτητικών διαδηλώσεων γίνονται φασαρίες με ομάδες αναρχικών»·

- έχω φασαρία ή έχω φασαρίες, έχω δυσκολίες, μπλεξίματα, περίπλοκες υποθέσεις, σκοτούρες, δυσάρεστες ασχολίες, φροντίδες: «έχω φασαρίες με την αστυνομία || την άλλη βδομάδα παντρεύω την κόρη μου κι έχω φασαρίες || έχει φασαρίες στο σπίτι του, γιατί το βάφει || έχει φασαρίες με την εφορία || έχω φασαρίες με το γείτονά μου, γιατί παρκάρει τ' αυτοκίνητό του μπροστά στην πόρτα του σπιτιού μου». (Λαϊκό τραγούδι: κι αν δε μου δώσει η μάνα σου σαράντα ομολογίες και άλλες τόσα μετρητά, **θα 'χουμε φασαρίες**)·

- κάνω φασαρία ή κάνω φασαρίες, **α.** αντιδρώ έντονα με φωνές: «έκανε φασαρία, γιατί του 'φερε το γκαρσόνι φουσκωμένο λογαριασμό». **β.** φωνασκώ, ατακτώ: «πάψε να κάνεις φασαρία, για ν' ακούσουμε τι λέει ο άνθρωπος!». **γ.** δημιουργώ προβλήματα, επεισόδια, καβγαδίζω: «δεν τον παίρνουμε μαζί μας, γιατί, όπου και να πάμε, κάνει φασαρίες». (Λαϊκό τραγούδι: βρε συ Θωμά, μην **κάνεις φασαρίες**, γιατί θα μπλέξεις άσχημα και θα 'χεις ιστορίες)·

- πολλή φασαρία για το τίποτα, βλ. φρ. πολύς θόρυβος για το τίποτα, λ. θόρυβος·

- τόση φασαρία για το τίποτα! βλ. φρ. τόσοσ θόρυβος για το τίποτα! λ. θόρυβος·

- τον βάζω σε φασαρία ή τον βάζω σε φασαρίες, **α.** τον υποχρεώνω να ασχοληθεί να τρέξει, να κοπιάσει, ιδίως για δική μου υπόθεση: «επειδή είναι φίλος μου, κάθε τόσο τον βάζω σε φασαρίες για διάφορες εξυπηρετήσεις». **β.** τον υποχρεώνω να ασχοληθεί, να τρέξει, να κοπιάσει για κάποια υπόθεση παρά τη θέλησή του: «όταν τον βάζουν σε φασαρίες, τρώει άνθρωπο, γιατί αφήνει τη δική του δουλειά και τρέχει για άλλες!»·

- του κάνω φασαρία, τον επιπλήττω έντονα, τον κατσαδιάζω: «του 'κανε φασαρία ο διευθυντής του, γιατί άργησε πάλι το πρωί να πάει στη δουλειά του»·